

„Valóban nagy nyereség a kegyesség megelégedéssel, mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle.”

1. Tim. 6, 6-7.

Valóban nagy nyereség a kegyesség, az Istenben bízó hit. Valóban nagy nyereség a megelégedés az életben. E kettő együtt már azt mutatja: tudjuk, hogy hogyan irányítsuk, vezessük életünket. Ismerjük, mi az, ami igazán fontos és mi a lényegtelen. Az egyik zenekar – azon kevesek közül egy, amely gondolatokat is kíván a fiatalok felé közvetíteni – így fogalmaz:

*„Hiába keresel, nyugalmat nem találsz,
se a halálán innen, se túl az életen,
ami kinn, az van benn,
ami fenn, az van lenn,
ahogy élsz, annyit érsz,
ott van a válasz a szemedben.”*

A kegyesség megelégedéssel párosulva nem pusztán e világra néz. Nem az evilági értékeket, kézzelfogható kincseket, kellemes érzéseket keresi. Igazi nyugalmat keresünk. Ezért a megelégedésért meg kell küzdenünk. Sokszor kell tükörbe néznünk: milyen emberek vagyunk és megmaradtunk-e embernek? Sokszor kell Isten igéjének tükrében megvizsgálni szívünket. Sokszor kell a másik ember szemébe néznünk. A megelégedést nem kapjuk könnyedén.

Sokféle terhet hordozunk: mindenki mást és mást. Mi történne akkor, ha lehetőséget kapnánk arra, hogy egy helyre, a terem sarkába letegyük keresztünket: hogy egy kupacba halmozzuk, majd a nap végén vegyünk el egy keresztet onnan? Valószínűleg a sajátunkat választanánk újból. Nem azért, mert megszoktuk, hanem mert Istenünk tudja, hogy mit tudunk elhordozni. Nem keserűen, nem vádlóan, nem mártírként. Hordozzuk keresztünket, és éljük életünket, ahogyan Urunk vezet minket.

A mi életünk tapasztalata is, amit az apostol így fogalmaz: „mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle”. Nem hoztunk anyagi javakat, értékeket, szerencsét, rangot és hatalmat. Nem is vihetjük el ezeket magunkkal.

A földi élet két meghatározó perce: az első erőteljes sírás, amikor levegővel telik meg a tüdő és az utolsó lélegzetvétel. Talán sokan részesei voltunk e megha-

tározó perceknek. Átéltük az élet csodáját, egy kicsiny gyermek világrahozatalát, világrajöttét. És fogtunk kezét, amikor az utolsó lehelet elszállt. E tapasztalatok világosan megmutatják: a sokak számára oly fontos dolgok mily értéktelenné válnak, s az értük való küzdelem is értelmét veszíti. Semmit sem hoztunk a világba, mégis sok mindent hoztunk a világba megszületésünkkor. Sok mindent kaptunk életünkkel. Kaptunk családot, embereket, akikre rábíztak bennünket. Embereket kaptunk, akiket ránk bíztak. Kaptunk adottságokat, tehetséget, számtalan talentumot, mellyel ezt a világot gazdagíthatjuk. Kaptunk személyiséget, melyet fejleszthetünk: erősségeket és gyengeségeket, melyeket formálhatunk. Kaptunk családi és nemzeti múltat, melyek formálnak bennünket. Megkaptuk a családi és nemzeti jövő formálásának lehetőségét.

Nem vihetünk ki semmit a világból. Az igazán fontos kérdés, hogy mit hagyunk magunk mögött. Természetesen nem a kézzelfogható értékek fontosak gyer-

mekeinknek, unokáinknak, a körülöttünk élőknek. Jól ismerjük Jézus szavait: „*ha befogadtatok, enni adtatok, meglátogattatok egyet is a legkisebbek közül, velem tetétek meg*”. Érezte-e valaki – a társunk, gyermekünk, barátunk – a figyelmünket, a szeretetünk melegét? Hallgattunk-e meg síró, kétségbeesett embert? Vagy rohantunk mindig tovább az élet kemény harcaira figyelve, a körülmények kényszerétől hajtva? Valaki egyszer ezt is megkérdezi tőlünk. S ekkor a figyelmes szem, a bátorító kézszorítás, az ölelés számít, nem pedig a rang, a vagyon és a hatalom.

Bizonyára sokan láttuk a Passió című filmet. Most csak egy képet idézek fel e mély, csodálatos filmből. A keresztet hordozó Krisztus elesik, és Mária – az édesanya – emlékeiből előbukkan, ahogyan a kicsi gyermek Jézust felemelte, és karjaiba zárta, amikor elesett. Akkor még felemelhette, és karjaiba zárhatta. Minden édesanyának és minden gyermeknek ez a kép, ez az ölelés az, amely mindennél értékesebben belénk vésődik. Ez az igazán fontos akkor is, ha ezért most nem kapunk elismerést és hálát.

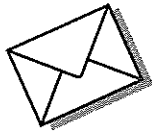
Az élet lehetését kaptuk Istentől, hogy értékes életet éljünk – nem a korszellemhez és divathoz mérve magunkat. „Ahogy élsz, annyit érsz” – énekli a fiatal énekes. Az igazi nyereség az értékes élet megtalálása – hittel és megelégedéssel élve életünket. Abban a tudatban, hogy a kézzelfogható dolgokban semmit sem hoztunk a világba, és semmit sem viszünk ki belőle. De számtalan ajándékot kaptunk életünkben, és mi sem tűnünk el nyomtalanul e világból. Fontos hát, hogy tudjuk, mit tegyünk az életünkkel. Istenünk ezt mondja: „Eléd adtam az életet és a halált. Válaszd az életet!” Ámen.

Péterné Benedek Ágnes

Elhangzott az Ökumenikus Női Találkozóan 2005. június 11-én Budapesten, ahol Jókai Anna író nő tartotta előadását „Mit tegyünk az életünkkel? Mi a siker?” címmel

Szerkesztői levél

Eltelt jó néhány hónap utolsó újságunk megjelenése óta. Ennek oka, hogy oly sok esemény történt életünkben, hogy nem volt idő papírra vetni, rögzíteni e meghatározó eseményeket. Most sem időrendben idézzük fel az eseményeket, hanem témák szerint válogattunk. Ígérhetem, hogy hagyományainkhoz híven 2005 karácsonyán ismét egy szép újságot vehetünk kezünkbe.

Immár második éven volt hatodéves lelkészjelöltünk. Tudtuk már, hogy a második félévben felgyorsulnak az események: vizsgatanítás, vizsgaistentisztelet után lelkésszentelésre és búcsú-istentiszteletre hívogattuk a testvéreket. Bizony, most is megcsillantak a könnyecseppek. Benkóczy Péter immár Szarvason szolgál. Közöljük írását a siket jelyelvről és a Meglepetés Színház előadásáról, melynek ő is alkotója. S felidézük képekkel utolsó istentiszteletét Maglódon.

A tavasz folyamán részt vettünk filmvetítésen, színházi előadáson. Hely hiányában most csak a Luther-filmről adunk egy kis ízelítőt.

Vigasztaló istentiszteletre hívtuk a testvéreket halottak napja előtt. Az istentiszteleten elhangzott igehirdetés és vers is szerepel újságunkban.

A gyermekoldal a reformáció témájával foglalkozik. Hiszen mi tudjuk, és nem árt, ha gyermekeinkben is rögzül, hogy október 31.-én a reformációt és nem halloweent ünneplünk itt az öreg kontinensen.

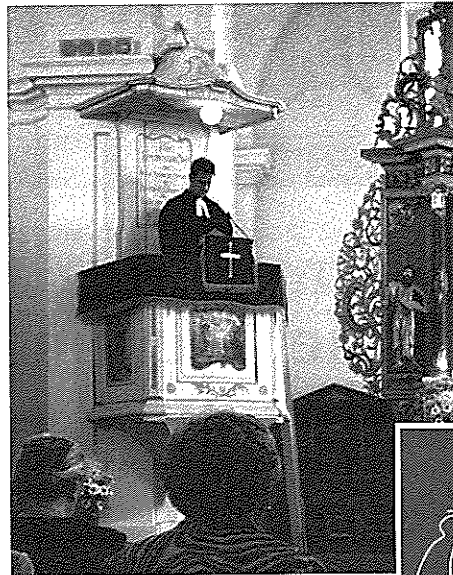
Közel két éves munka után elkészült temetőnk kerítése, mely mellé szép tujakat is ültettünk. Ezúton szeretnénk megköszönni mindazok adományát és áldozatos munkáját, akik ebben segítségünkre voltak. Köszönjük a szervezést, az előkészítést, a kerítésfestést, tujaültetést és locsolást!

Néhány fontos információ sem maradhatott ki újságunkból, melyek segítik az eligazodást fontos dolgainkban. Akár gyülekezetünk életével, akár egyházunk életével kapcsolatos, érdemesek a figyelmes olvasásra.

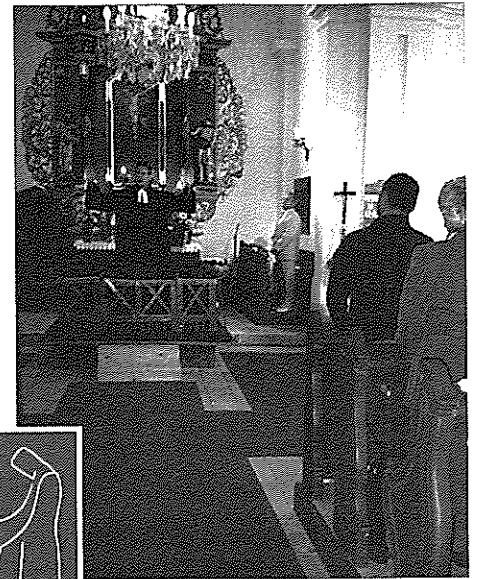
Ez év szeptemberétől tanulmányi szabadságom idején a gyülekezet lelkésze feleségem, Péterné Benedek Ágnes. Körülöttünk minden változik, de soha ne felejtjük el, hogy „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké”.

Erős vár a mi Istenünk!

Péter Attila

Képek Benkóczy Péter

búcsú-istentiszteletéről

Püspököt választunk

D. Szebik Imre püspök 2006 tavaszán nyugdíjba megy. A gyülekezetek feladata, hogy kiválasszák utódját. 2005 szeptember 30.-ig a gyülekezetek presbitériumi leadhatták jelöltjavaslataikat. Bármely 15 esztendeje az Evangélikus Hittudományi Egyetemen végzett és legalább 5 évet gyülekezeti szolgálatban töltött lelkészünk jelölt lehetett. Az Egyházkerület Jelölő Bizottsága a listákat összesítve megkerdezett minden jelöltet. Október 26.-án a Kerület Közgyűlése véglegesítette a jelöltlistát. Eszerint hárman vállalták a püspökjelöltséget: Bence Imre, Dr. Fabiny Tamás, Széll Bulcsú.

November 20.-án az Északi Evangélikus Egyházkerület minden gyülekezetében (Borsod-Hevesi, Budai, Dél-Pest Megyei,

Észak-Pest Megyei, Hajdú-Szabolcsi, Nógrádi Egyházmegyék nyolcvan gyülekezetében), így nálunk is sor kerül a választásra.

November 20.-án az istentiszteletet követő közgyűlésen minden választásra jogosult gyülekezeti tag szavazhat: mindazon egyházközségünk területén élő felnőtt egyháztagok, akik a gyülekezet és egyházunk fenntartásában részt vesznek, és egyházfenntartói járulékot fizetnek.

A szavazat végeredményét a következőképpen kell jelezni: minden gyülekezet azt küldje el, hogy kire adta a közgyűlés többsége a szavazatát. A nyolcvan gyülekezet választása alapján a legtöbb szavazatot kapott jelölt lesz 2006-tól az egyházkerület püspöke.

Ady Endre

ISTENHEZ HANYATLÓ ÁRNYÉK

„Mint az árnyék, mikor elhanyatlík,
el kell mennem és ide s tova
hányattatom, mint a sáska.”
Zsoltárok könyve 109.

Akaratomból is kihullassz,
Én akart, vágyott Istenem,
Már magamat sem ismerem
S Hozzád beszélni rontás fullaszt.

Üldöztetésimben kelleltél
S kerestelek bús-szilajon
S már-már jajomból kihagyom
Neved, mely szebb minden neveknél.

Szent Képzeltés, örök hit-balszam,
Ki létenül is leglevőbb,
Mehajlok szent Színed előtt
S akarom, hogy hited akarjam.

Megüzeték s nem nyugszom addig,
Míg hitedet meg nem nyerem,
Mert kockán van az életem,
Mint árnyék, mikor elhanyatlík.

S hányattatom, miként a sáska,
Mert csak Tenéked van erőd
S mert nem láttam régen előbb:
Nem szabad hinni senki másba.

A siketség akadály vagy többlet?

Nem kétséges, hogy igen nehéz megértenünk a fogyatékkal élő emberek gondolkodását, életfelfogását, problémáit, mindennapjait, ha mi nem vagyunk érintettek. Nehéz magunkévá tenni mások gondját. Ellenben, ha többet megtudunk róluk, hirtelen közelebb kerülnek, nem idegenek, hanem ismerősök lesznek.

A maglódi evangélikus gyülekezetben 2005. március 6.-án elhangzott előadás kapcsán léphetünk most is egy kicsit közelebb a siket emberek megértéséhez.

A hallássérült emberek megközelítéséhez, fontos látnunk, hogy közülük sokan nem feltétlenül siketek, vannak nagyothallók is, akik nagyothalló készülékkel jól tudnak tájékozódni, kommunikálni a hallók világában. A siketek java részének a halló szerve, majdhogyanem teljesen alkalmatlan a hang rezgéseinek továbbadására. Ennek oka a hallóideg sérülése vagy a halló csontocskák súlyos mértékű kopása, deformálódása, fejletlensége.

Sok siket ember már születésétől fogva el van zárva a hangok világától, a beszéd, a hangok, a zene befogadására alkalmatlan a fülük, hallószerveik. A másokkal való kapcsolattartás, a kommunikáció megtanult formája a jelnyelv, amit úgy kell elsajátítaniuk, mint nekünk az anyanyelvünket, hosszantartó fáradságos munkával.

A kommunikációs akadályok következtében a siketek gondolkodási műveletei sajátosan alakulnak ki, lassabb a külvilágról az információszerzés, nehezebb a társadalomba való beilleszkedés. Gondoljunk csak bele, mennyi információt szerzünk a rádióból anélkül, hogy minden figyelmünket rá szegeznénk, vagy mennyi értesüléshez jutunk egy közeli beszélgetésből, amelyről talán a többiek nem is tudják, hogy hallottuk! Halljuk, mi van a másik szobában az ajtón keresztül, mi vár bennünket, vagy egyáltalán a szobában van-e valaki. A hallók ismeretszerzése a hallásuk meglétével hatványozott, a siketekével szemben.

Magyarországon lakosságának kb. 10%-a szenved valamilyen mértékű halláskárosodásban. Ebből súlyosan nagyothalló, illetve siket kb. 3-4%. Ami azt jelenti, hogy 60 ezer siket és mintegy 300 ezer súlyos fokban nagyothalló él köztünk.

Csak többé-kevésbé érthető meg az a világ, amiben élnek. Fontos, hogy nagy hangsúlyt adjunk annak megítélésében: hogyan tekintünk rájuk. Ne azt nézzük,

ERŐS
Erő

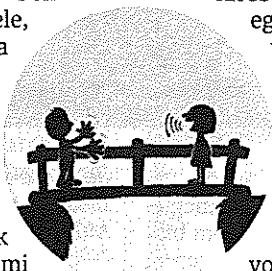
VÁR
Erőd

MIENK
A mi ... nekünk

ISTEN
Eskü,
Esküszik,
Ór, Óriz

milyen nincsen, hanem azt, amelyik van.

A siket közösség jellegzetesen jelnyelvet használ a kommunikációjában, ez teszi etnikummá, nyelvi kulturális kisebbséggé. A közösséget a nyelv, nem pedig a hallásvesztés orvosi minősítése tartja össze. A legtöbb tapasztalat és tanulmány azt mutatja, hogy a siket közösségben használt jelnyelv nagy hatással van a pozitív önbecsülés kifejlődésére.

A siket emberek nyelvi és kulturális kisebbségnek tekintik magukat az egész világon, ehhez sok állam vezetése megadja a segítséget, támogatást. Például Finnországban a siketek elfogadott kisebbség. Megilleti őket mindaz a jog és kötelesség, mely bármely más kisebbségnek is kijár.

A jelnyelv megfelel a nyelvre vonatkozó összes követelménynek, gesztusokon alapul, vizuális típusú nyelv. A jelnyelv a maga nyelvi törvényszerűségeivel teljes értékű nyelv. Vizuális nyelv, tehát a látáson alapszik. Reménytelen, hogy egyre több halló ember tanul meg jelnyelven, melyet anyanyelvi, azaz siket oktatóktól sajátíthatnak el. Azonban a magyar jelnyelv nem nemzetközi. Sőt jelnyelv kutatók komoly erőfeszítéseket tettek és tesznek annak érdekében, hogy a Magyarországon megtalálható dialektusokat integrálják, egyetlen rendszerbe foglalják.

A siketek számára mégis a legfontosabb

céltűzés, hogy iskoláikban megfelelő szinten elsajátítsák a beszédet. Halló gyermekeknek az emberi beszéd elsajátítása már kis gyermekkorban magától értődő természetes dolog, míg a siketek tudatosan tanulják a nyelvet, hiszen nem hallják. A kitartó munka eredménye az, hogy a siketek körében a magyar nyelv és a magyar jelnyelv anyanyelvi szintű ismerete kétnyelvűséget jelent.

„Tudod-e, milyen érzés siketnek lenni?” – hangzott egyszer felém a kérdés. Nem tudom, nem tudhatom, hiszen halló vagyok, sok mindent megtanultam arról a világról, ami körülöttem van, s ha most siketté válnék, arra támaszkodnék, amit életem halló időszakában elsajátítottam. Érzékeltetni azonban megpróbálok, hogy milyen lehet olyan környezetben létezni, ami tele van akadályokkal.

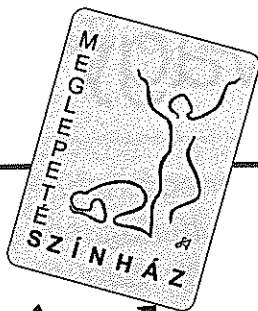
Kapcsoljuk be egyszer a televíziót az esti híradókor, vagy egy beszélgetős műsor alkalmával, majd teljesen halkítsuk le a készüléket. Ne legyünk türelmetlenek, végig kell nézni az adást! Az öntesztünk után érdemes számba venni, milyen információktól estünk el, vagy mik váltak hangsúlyossá csupán azért, mert a tv-nk hangszórója nem adott egy hangot sem.

Budapest,
2005. május 6.

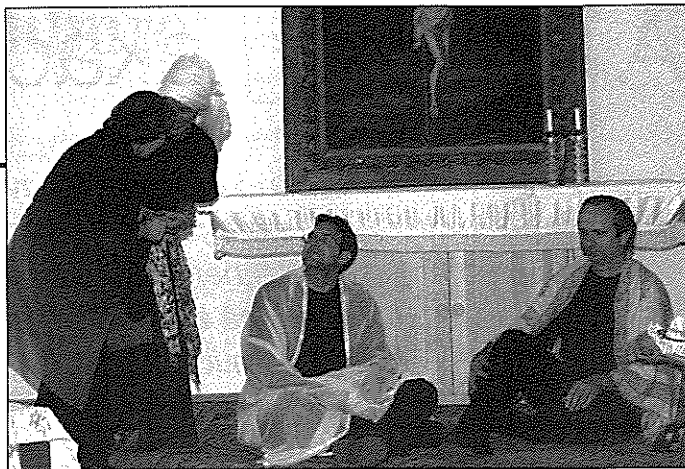
Benkóczy Péter

A fényképeket Lancz Edina-Szteven Berbeco: A Magyar Jelnyelv Szótára című könyvéből vettük át.

Evangélikus
gyülekezet,
Maglód,
2005

Bibliai rögtönzések, avagy a Biblia szubjektív szemmel

A Meglepetés színház társulata
ez év április 8-án tartotta előadását
gyülekezetünkben.

A Meglepetés színház előadása

Maga a „Meglepetés színház” interaktív, rögtönző színház, mely 2000 óta működik, alapítása 2002-ben történt. Előadásukat a közönség közreműködésével, vele szoros kapcsolatban alakítják. Mivel minden publikum más, ezért mindig egyedi, megismételhetetlen játékok születnek.

Így volt ez azon az áprilisi vasárnapon is. Első lépésként az egymásra hangolódást szolgálva a nézők kérhették aktuális, vagy egy-egy bibliai tárgyú művészeti alkotáshoz kapcsolódó hangulatot, amit a rögtönzők képekben jelenítettek meg.

A nézők soraiból pedig jöttek a kérések, a hangulatok, az aktuális témák, történetek, melyekből legyen ízelítő: „Álmosan hajnali telefon csörgésre ébredtem, ráadásul valaki németül „gagyrászik” a kagylóba”, vagy „érdekelt a tévében, délelőtt élőben sugárzott műsor (a Pápa temetése), de annyi dolog volt a gyerekek körül...” vagy „Húsvét után láttam Mel Gibson *Passió* című filmjét, amiből a legnagyobb üzenet volt számomra egy kérdés. Hogyan lehet szeretni még az ellenséget is?”.

A társulat a hozott érzések és témák eljátszása után, bibliai alakok egymással való rövid találkozásait, érzéseit mutatta be a testbeszéd, a gesztusok nyelvén, kevés hanggal. Olyan fejlődési ívet is bemutatott melyek különös érzéseket, kérdéseket indítanak meg a nézőkben. Ilyen volt Péter apostol életének három egymáshoz szorosan kötődő fázisa is. Amikor fogadkozott: „én sohasem hagylak el”, majd a következő, amikor háromszor megtagadta: „nem ismerem őt!” Végül, amikor a húsvéti feltámadás után Jézus megkérdézi Pétert háromszor: „szeretsz-e engem?”

Az este csúcspontja a „nagyérdemű” kedves ó- és újszövetségi történeteinek

felelevenítése volt. Ehhez a nézők választhatták ki a szereplőket, majd megjelent az adaptáció a színpadon. Három bibliai történet került a gyülekezeti terem alkalmi színpadára.

„Éltre keltjük a Bibliát”, – hangzott a beharangozó, melyet a plakáton és szórólapon is olvashattunk. Így is történt: életre kelt az ószövetségi Rúth, majd a Bírák könyvéből Sámson és Delila története. Végül az evangéliumok lapjairól újszövetségi kép elevenedett meg a közönség szeme előtt. Mária és Márta találkozott barátjával és mesterével, Jézussal.

A társulat a közönség által hozott bibliai történeteket rögtönözve, a bibliadráma eszközeivel adta elő, sok esetben olyat is eljátszva, ami nincs pontosan leírva a Szentírás oldalain. Ezzel is kiegészítve, élelsruv téve a történeteket.

Jelenetek a Meglepetés színház
előadásaiból:
Művészetek völgye, Taliándörögd, 2004

A képeket Benkóczy Péter készítette

Hogy miért különleges ez a színház? Mitől különbözik a többitől? Talán már magyarázni sem kell. Itt számtalan olyan dologra nyílik lehetőség, amire egy „kószínházban” nem. Lehet kérdezni a szereplőktől: milyen érzések voltak bennük? Mit, miért tettek? Milyen gondolatok foglalkoztatták őket?

A szereplő felé hangzott a kérdés, de elkísérte a nézőket is, hiszen az ismert történeteket új oldalról közelítették meg, és kerülhettünk mindannyian a Biblia vonzásába.

Benkóczy Péter

Vigasztaló Istentisztelet 2005 októberében

Keresztyén gyülekezet,
testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ma közülünk sokan visszagondolnak arra, hogy mit tettek egy esztendővel ezelőtt. Mi történt velünk egy esztendeje? Lehet, hogy pontosan nem is emlékeznek rá, mert csendesen, a megszokott rendben teltek napjaik. Lehet, hogy aggódva és vigasztaló szavakat mondva ültek egy betegágy mellett. Lehet, hogy könnyes szemekkel kulcsolták imádságra kezeiket. Ma pedig egy esztendő múltán vigasztaló istentiszteletre jöttünk el. Sokan azért, mert az elmúlt egy esztendőben búcsút kellett vennünk valakitől, szeretett családtagtól, rokontól. S mi, akik ma istentiszteletre jöttünk, Isten vigasztalását várjuk és kérjük. S mi, akik itt vagyunk, Isten vigasztaló szeretetére szeretnénk mutatni, mert nincs közöttünk ember, akit hasonló fájdalom vagy veszteség ne tört volna össze.

Közeledünk halottak napjához. 2004 november elsején valaki még velünk együtt tett virágot és gyertyát szeretteink sírjára. Vagy azt mondta: „Nem tudok már járni, vidd el fiam, lányom az én virágomat is, gyújtsd meg az én gyertyámat is, és az imádságodban én is veled imádkozom!” Most pedig órá gondolva kell gyertyát gyújtanunk.

Úton vagyunk életünkben, úton vagyunk gyászunkban. Az emberi bölcsesség, hagyomány gyászévről beszél. Őseink is nagyon jól tudták: az emberi léleknek egy év kell e nehéz úton, hogy feldolgozza a feldolgozhatatlant, és elhordozza az elhordozhatatlant. Tanuljuk újból az életet. Meg kell tanulni e veszteséggel élni. Élni anya, nagymama, apa, nagypapa, hitvestárs, gyermek, testvér nélkül. Emberi erőt, lelket meghaladó feladat ez. Ezen az úton, gyászunkban mindannyian a saját utunkat járjuk. S mindannyian másutt tartunk.

Nem tudjuk feledni az utolsó kézfogást, az utolsó szavakat. Érezzük az utolsó lélegzetvétel után bekövetkezett szörnyű csöndet. *Ady Endre* megrázó versében így írja le ezeket a percek, órákat:

„Várni, ha éjfél üt az óra,
Egy közeledő koporsóra.

Tagadni multat, mellet verve,
Megbabonázva, térdepelve.

Megbánni mindent. Törve, gyónva
Borulni rá egy koporsóra.

Testamentumot, szörnyűt, írni
És sírni, sírni, sírni, sírni.”

**Nehéz végső búcsút vennünk,
s nehéz Halottak napján friss
lelki sebbel valakire
emlékeznünk. E fájdalmas
időben szerettünk volna Isten
vigasztaló szeretetével
gyászoló testvéreink mellé
állni. Istentiszteletünkön
2004. november elseje óta
elhunyt testvéreinkre
gondoltunk imádságunkban,
és gyújtottunk mécsest.
Gyászoló, emlékező
szeretteiket Isten szava
erősítette a 23. zsoltár alapján:**

**„Ha a halál árnyéka
völgyében járok is,
nem félek semmi bajtól,
mert te velem vagy”.**

Átéltük ezt. S a végső búcsúvétel után keressük a helyünket. Sokszor kezdünk el egy mondatot - s döbbenünk rá, akinek mondanánk, már nem válaszolhat. A fájdalmas miértek időről időre ránk törnek, mint a könnyek. A világ sokszínű szépsége és örömei nem tudják veszteségünket feledtetni. Nehéz bárminek is örülni, hiszen szemünk előtt minden feketébe öltözött. Nem tudunk önfeledten nevetni, sűrű köd takarja a napot, fáradt szomorúság borít be mindent.

Kevés ilyenkor az emberi szó. Csak Istenhez menekülhetünk. Akikre most fájdalmas szívvel gondolunk, átmentek a halál völgyén. Mi pedig gyászunkkal, fájdalmunkkal belekapaszkodhatunk a zsolttáros szavaiba: „Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy.” Velünk volt, és velünk van a mi Urunk. Fájdalmunkat teljesen csak Jézussal tudjuk megosztani. Egyik ének így fogalmaz: „Nem érzi más azt, ha valami fáj. Csak egyedül Jézus. Nem látja senki, mi van a szívben, a szívnek mi nehéz. Csak egyedül Jézus.” Kéréseinket, kérdéseinket elmondhatjuk neki. Jézus megrendült szívvel barátja, Lázár halálakor. Tudja, mit érzünk, érti, milyen félelmek szorongatják szívünket. Meghallgatja kétségbeesett kiáltásunkat. Mellénk szegődik e nehéz úton, és segít elhordozni terheinket. Sőt többet tesz: vezet bennünket, mint a jó pásztor, a „halál árnyéka völgyén át” is. Lelkünket megerősíteni és vigasztalni akarja. Nem feledhetjük el, hogy Ő azt mondta tanítványinak, -és ez nekünk is szól: „Az én Atyám házában sok hajlék van. Előremegyek és helyet készítek nektek.” Jézus helyet készített kereszthalálával és feltámadásával elveszített szeretteinknek.

Közel egy éve, kilenc hónapja, öt hónapja vagy alig néhány hete elveszítettünk valakit, akit szerettünk. Azóta másként látjuk a világot. A temetőben járva, rájuk gondolva és értük imádkozva kérjük Isten segítségét. Egyedül az Ő vigasztaló szeretetében bízhatunk. S így átéltethetjük a zsolttáros bizonyosságát: Isten jósága és szeretete kísér életünk minden napján. Így legyen! Ámen

Péterné Benedek Ágnes

Nagy Zoltán SÍRKÖRE

*A völgyet nézni állj meg hegytetőn,
Az életet tanuld a temetőn.
Figyelj reám, ki nem mozdítok ajkat,
Már jól tanít, ki mindörökké hallgat.*

*Most hallgatok, de egykor zengve zengtem,
A föld, a víz, a lég hallottak engem.
Nem néma, bárha nem szól, a harang,
S nem törli el a csend, hogy volt a hang.*

*Voltam parázs, elszálltam, mint a pernye;
Szívem tüzét eloltá bús zegernye,*

*De melegebb a nyár, s a déli szélben
Örökre érzik már, hogy én is éltem!*

*Voltam kiáltás, elkapott a szél,
De aki kiáltott, az él!
Völgy csipkebokra már hiába száraz,
Az Úr lángolt ott, mindig oltár már az!*

*Ha van füled, hallid hangtalan beszédem;
Mindegy, mi voltam: voltam az ami,
Egy hang voltam az Isten énekében
És kár lett volna el nem hangzani.*

Két vélemény a Luther-filmről

„Luther Mártont a szobrok és festmények legtöbbször robotosztusnak ábrázolják. Joseph Fiennes ezzel szemben egy többnyire szelíd Luthert jelenít meg. A wormsí birodalmi gyűlésen nem harsogva, hanem suttogva mondja: „Itt állok, másként nem tehetek...”

Eric Till nagyon emberi filmet készített. Úgy követi hűségesen végig a reformáció legfontosabb eseményeit, hogy a nézőnek az az érzése: ő is benne van a történetben. A hitelességre és a történeti hűségre való törekvés, valamint a rendezői szabadság nem zárja ki egymást. Egyházilag is hiteles Luther-portré rajzolódik ki. A rendező képes volt a hit szavakkal nehezen kifejezhető valóságát képies nyelvre átforgalmazni. E filmes ábrázolással érthetővé válnak még az olyan elvont teológiai tételek és kérdések is, mint „a hit által való megigazulás”. Az ábrázolásokban helye van a derűnek és a humornak is. Csak remélni lehet, hogy minél több gyülekezeti

és iskolai csoport is megnézi a filmet. Az evangélikusok örömmel erősödhetnek meg abban a tudatban, hogy Luther Márton milyen gazdag örökséget hagyott rájuk. A más vallásúakat segítheti az esetleges előítéletek lebontásában. A kételkedőket és bizonytalankodókat pedig arra bátorítja, hogy ők is megtalálják ama kegyelmes Istent...”

*Dr. Fabiny Tamás lelkész,
az Evangélikus Hittudományi Egyetem
docense*

„Luther Márton filmbeli fiatalos, erőteljes, igazságot kereső alakja a korábbi Szent Ferenc-film főszereplőjével szinte behelyettesíthető, mely a három évszázaddal korábbi reformkísérletekről adott számot az egyházban. Bár a történeti tényekre és adatokra épülő film a művészet eszközeivel élve kissé túlozva jeleníti meg a római egyház bűneit – mert nem csak azok voltak –, mégis alkalmas arra, hogy az evangélium radikális megvalósításával szembesítsen. Legyen ez a film a krisztusi örömhír tiszta továbbadása igényének ösztönzője!”

*Dr. Kránitz Mihály
katolikus teológus*

Temetkezés díjai a Maglódi Evangélikus Egyházközség temetőjében

Az evangélikus temető fenntartási költségeit – az egyházfenntartói járulékok bevételéből, adományokból és a temetések során felszámított díjakból – teljes egészében az egyházközség viseli.

Rendkívül hálátlan feladat a gyászoló családdal pénzügyekről beszélni, emiatt ezúton kívánjuk tájékoztatni az egyházközség tagjait arról, hogy egy temetés során milyen jogcímen, hozzávetőleg milyen nagyságrendű kiadásokkal kell számolni.

A temető gondnoka

Laczkó Györgyné Zsuzsa, elérhető a 325-620 és a 20/8247460 telefonszámon, lakhelye 2234 Maglód, Sugár út 77/A.

Jogcímek	Díj megállapítás
Sírhely	A sírhelyek megváltásának díja több szempont alapján kerül megállapításra: <ul style="list-style-type: none"> ● evangélikus gyülekezeti tag volt-e az elhunyt, fizette-e az egyházfenntartói járulékot? ● a temető melyik részén van a sírhely? ● milyen széles a sírhely? ● volt-e már a sírhely korábban megváltva és mikor? ● új sírhely vagy rátemetés Huszonöt évre szóló sírhely maximális megváltási díja: <ul style="list-style-type: none"> ● elhunyt evangélikus gyülekezeti tag esetében 14.000 Ft ● egyházfenntartói járulékot nem fizető elhunyt esetében 23.000 Ft ● nem maglódi lakos esetében 37.000 Ft 15 éven belüli rátemetés esetén egyszeri fix díj is fizetendő. A sírboltokra, kriptákra más díjak vonatkoznak.
Egyszeri temetkezési díj evangélikus szertartás esetén	Öt éves egyházfenntartói járulék összegének megfelelő díj (2005. évben 6000 Ft, 2006. évben 10.000 Ft), amennyiben az elhunyt életében nem viselte a gyülekezet terheit, nem fizetett evangélikus egyházfenntartói járulékot
Ravatalozó használati díj	Evangélikus szertartás esetén 4.000 Ft Más felekezet szertartása esetén 7.000 Ft
Egyszeri temető tisztántartási díj	2.000 Ft
Harangozás	Alkalmanként: ● evangélikus szertartás esetében 400 Ft ● más felekezetű szertartás esetében 600 Ft

A jelenleg érvényben lévő sírhely megváltási díjakat a presbitérium 2005. február 25.-én határozta meg. Az egyházközség temetőjébe nem maglódi lakos csak abban az esetben temethető, ha korábbi vagy családi kötődése van Maglóddhoz.

Ezúton kérjük azon hozzátartozókat, akiknek családi sírhelyük vagy sírboltjuk használati ideje lejárt szíveskedjenek gondoskodni az újraváltásról.

A használati idő az utolsó temetéstől (koporsó vagy urna) számított

● sírhely esetében 25 év ● kriptá, sírbolt esetében 60 év

Az érvényben lévő rendelkezések és jogszabályok értelmében az utolsó temetéstől számított 25 éven belül koporsós rátemetés egyszeri, urnás rátemetés kétszeri alkalommal engedélyezett (egyszemélyes koporsós sírba még egy koporsó és két urna helyezhető el.)

Az egyházközség Presbitériuma

Összeállította:
Holkó Ágnes

1 Jézus válaszol egy képzeletbeli vallatáson

Jézus ezekre a kérdésekre csak egy választ adott. Mi ideírtunk még kettőt, hogy te választhasd ki, mit mondott volna a Megváltó, ha ezeket kérdezték volna tőle.

Tudod bizonyítani, amit állítasz?

- G. Hát, nem nagyon.
M. Nem is kell nekem bizonykodnom.
H. Az én ATYÁM az én bizonyosságom.

Hol van a te Atyád?

- S. Nem kell azt nektek tudnotok.
Á. A mennyek országában.
D. Magam sem tudom.
- K. Közönséges ember.
L. Isten fia.
F. Úgyes mágus.

Mit akarsz közölni velünk?

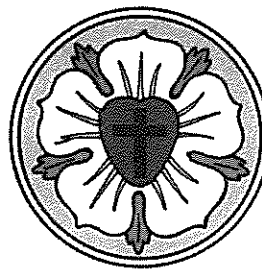
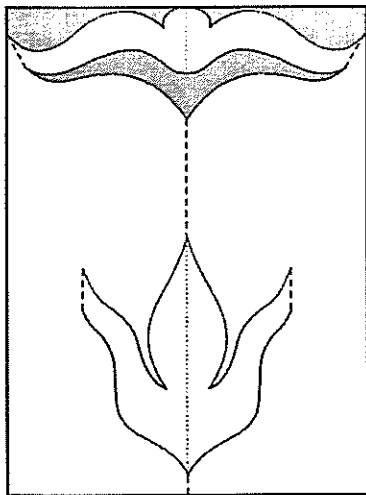
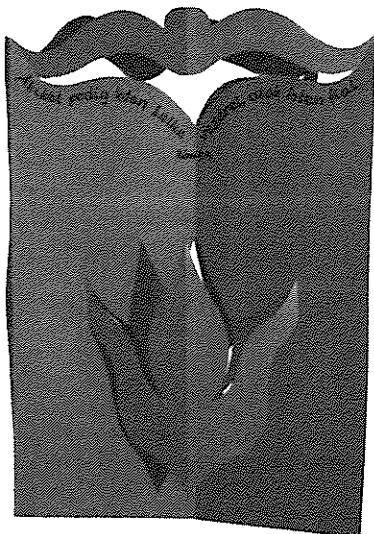
- O. Semmit, szeretek szónokolni.
B. Inkább hallgatok, mert semmit sem értetek, és összezavarodtok.
A. Azért jöttem, hogy Isten igazságát és szeretetét megmagyarázzam nektek.

A jó válasz betűjeleit írd az alábbi kipontozott részre.

A az, amit Isten iránt érzünk, mert nekünk adta egyszülött fiát, Jézus Krisztust, mindnyájunk Megváltóját.

2 Tudod-e, melyik két ünnepünkön piros az oltárterítő színe?

Lehet, hogy nem emlékszel rá. Pünkösöd és reformáció ünnepén, mert mindkettő a Szentlélek tüzét és az egyház élettel teliségét hirdeti.

3 Egyházunk jelképe a Luther-rózsza. Figyeld meg, mi mindent hordoz magában ez a jelkép!

Fekete kereszt: Krisztus keresztje, a megpróbáltatások keresztje

Piros szív: a mi lángoló szívünk

Fehér rózsza: béke és az öröm, amit Jézus ad nekünk a hit által

Azúrkék mező: a menny színe

Arany körív: Isten koronája

4 Segít megjegyezned a Luther-rózsza jelentését az alábbi versike:

*Rózsákon jár Krisztus híve,
Ha keresztet hordoz szíve.*

5 Vers

Jézus mondja

Boldog az a szem, mely látja az arcom,
boldog az a fül, mely hallja a hangom,
boldog az a kéz, mely teszi a dolgom,
boldog az a láb, mely követ, ha mondom,
boldog az a száj, mely megvallja létem,
boldog az a fej, mely bólint, ha kérem,
boldog az a szív, mely enyém egészen.

Miklya Zsolt
(Ezüst fonál c. verseskötet)

6 Készítsd el lehetőleg piros vagy bordó papírból hajtogatással, kivágással ezt a térbe nyitható üdvözlőlapot, és írd rá következő igét:

**„Akiket pedig Isten Lelke vezérel,
azok Isten fiai.”**

GYÜLEKEZETI HÍREK

Január 18-20-ig a katolikus, evangélikus és református testvérekkel együtt ünnepeltük az ökumenikus imahét alkalmaikat.

Február 12-én gyülekezetünk adott otthont a Dél-Pest Megyei Egyházmegye katechetikai napjának.

Február 27-én *Csoszánsszky Márta* ötödéves teológushallgató hirdette Isten igéjét szupplikáció keretében.

Március 2-án gyülekezetünk 40 fős csoportja megtekintette a „Luther” című filmet.

Március 3-án a Nők Ökumenikus Világ-imanapján a lengyel asszonytestvéreink által összeállított rend szerint imádkoztunk együtt gyülekezeti termünkben.

Március 6-án *Benkóczy Péter* lelkészjelölt tartott előadást „A siketség akadály vagy többlet” címmel. Az előadást szeretetvendégség követte.

Március 20-án virágvasárnap iententiszeletünkön gyermekek és fiatalok szolgáltak.

Egyházközségünk presbitériumának tagjai:

Simonyi József, Fő út 96.
 Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.
 Holkó Ágnes, Sugár út 73.
 Nagy Györgyné, Sugár út 96.
 K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.
 Holkó Mihály, Ady E. u.36.
 Pecznik Józsefné, Madách I. u. 4.
 Holbis Istvánné, Sugár út 99.
 Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.
 Szeberényi Lászlóné,
 Bajcsy-Zsilinszky u. 3.
 Fabók Jánosné, Liszt F. u. 4.
 Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.
 Domokos Béláné, Táncsics M. u. 12.
 Dobosné Sziráki Erika, Ecséri u. 4.
 B. Hajdú Mária, János u. 14.
 Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.
 Kiss Pálné, Liszt F. u. 7.
 Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.
 Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
 Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
 Takács János, Árpád Vezér u. 104.
 Varga Gabriella, Sugár út 94.
 Domokos László, Táncsics M. u. 12.
 Samu Szilvia, Sugár út 99.

Kérjük, hogy kéréseivel, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbitereinkhez!

Március 27-én húsvét hajnali istentiszteletet ünnepeltünk a fiatal felnőttek szolgálatával

Április 8-án a Meglepetés Színház volt vendégünk gyülekezeti termünkben.

Április 17-én az Evangélium Színház előadásában láthatta gyülekezeti csoportunk *Németh László* „Nagy család” című drámáját a Duna Palotában.

Április 29 és Május 1 között hittanos és konfirmandus tábort szerveztünk Tápiószentmártonon.

Május 8-án 16 konfirmandus tett vallást hitéről ünnepi istentiszteleten.

Május 15-én, pünkösdkor hagyományainkhoz híven csodálatosan feldíszített templomban népviseletbe öltözött lányok-asszonyok körében tartottuk ünnepi istentiszteletünket.

Május 22-én *Benkóczy Péter* lelkészjelölt vizsgaistentiszeletére került sor, melyen részt vett *Gáncs Péter* püspök és *Dr. Szabóné Mátrai Marianna* a Hittudományi Egyetem Gyakorlati Intézetének vezetője.

Június 5-én hittanosaink tanévzáró istentisztelet keretében adtak hálát az elmúlt tanévért.

Július 4 és 8 között gyülekezetünk ifjúsága Bagolyirtáson táborozott.

Július 9-én gyülekezetünk részt vett *Benkóczy Péter* lelkésszentelésén a Deák téri evangélikus templomban, július 10-én Maglódon tartotta első istentiszteletét immár Luther-kabátban.

Szeptember 18-án gyülekezetünk hittanosai tanévnyitó istentisztelettel kezdték az előttük álló tanévet.

Szeptember 24-én gyülekezetünk 60 tagja kiránduláson vett részt Hollókő-Szügy-Szécsény útvonalon. Szügyön találkoztunk *Blatniczky János Dániel* lelkésszel, családjával és gyülekezetével, akinek édesapja Maglódon szolgált lelkészként 18 éven át.

Október 7-én templomunkban hallhatuk a Vermesy Művészeti Napok nyitóhangversenyét.

Október 8-án egyházmegyei gyermeknapon vettünk részt gyülekezetünk kicsinyeivel Monoron.

Október 23-án Vigasztaló istentiszteleten gondoltunk mindazokra, akik az elmúlt egy évben hunytak el.

Október 27-28-án református testvéreinkkel együtt készültünk a reformáció ünnepére esti istentiszteleteken, melyet 30.-án templomunkban közös úrvacsorai istentiszteleten ünnepeltünk.

Hívogatás adventi alkalmainkra:

November 27-én *Dr. Fabiny Tamás* az Evangélikus Hittudományi Egyetem Újszövetségi Tanszékének professzora – a Duna TV vallási műsorainak szerkesztője – tart előadást szeretetvendégségünkön.

December 4-én istentiszteletünkön a Ballangó együttes (délvidéki) irodalmi ünnepköszöntő összeállítást mutat be „Karácsonyi kánta” címmel.

December 11-én tartunk hálaadó istentiszteletet, melyen a kerek évfordulójukat ünneplő házaspárokra kérjük Isten áldását.

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk mindazoknak, aki a 2003. évi adójuk 1%-át felajánlották a Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítványnak. A 72.000 Ft-os összeget a gyülekezetünk fiataljai számára szervezett bagolyirtási ifjúsági tábor támogatására fordította az alapítvány.

Egyházközségünket
segíti

a Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik alapítványunkat adójuk 1%-nak felajánlásával vagy más módon támogatták.

További felajánlásait a Monor és Vidéke Takarékszövetkezet

65100039-10035728

számlaszámon tehetik meg.

Az Alapítvány Kuratóriuma

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség
Gyülekezeti újságja

2005. VI. évfolyam 1. szám

Megjelenik négyhavonta 1500 példányban
Az újságért felel:

Péterné Benedek Ágnes lelkész

Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79.

Telefon: 06-29-325-555

Tervező szerkesztés és nyomdai kivitelezés:
Vémi József